

[Annette Just]

Antonsen, vi vil ikke være isoleret, hvis vi siger nej til Unionen. For så bliver der ingen union.

Jeg har et direkte spørgsmål til fru Charlotte Antonsen, som talte lidt nedsættende om disse økonomer, der sidder bag skrivebordene. Hvor ellers? Så vidt jeg er orienteret, er økonomer folk, der sidder med små tal og lægger sammen og trækker fra og kommer frem til velovervejede meninger. Det er altså nemmest at gøre det bag et skrivebord. Jeg vil gerne vide: Hvor vil fru Charlotte Antonsen ellers have økonomerne placeret?

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Det kan godt være, at fru Annette Just ikke har lagt mærke til det, men der er også noget, der hedder driftsøkonomer, og de sidder netop ude i det virkelige liv, i virksomhederne. Det var den adskillelse, jeg synes var interessant, netop at de teoretiske makroøkonomer, der sidder ved skriveborde – det har fru Annette Just nok ret i, de adskiller sig fra driftsøkonomerne, der sidder ude i det virkelige liv, der sidder i virksomhederne – allerede har noteret konsekvensen af, at der har været usikkerhed om, hvorvidt Danmark fortsat vil være med i hele EF eller i Den Europæiske Union.

Vi kan ikke, det har fru Annette Just ret i, blive smidt ud af EF, der er ikke en eksklusionsklausul i EF-Traktaten, men det ser ud til, at Danmark er det eneste land af de 12, der ikke ønsker at gå videre, altså gå ind i Den Europæiske Union. Vi vil som det eneste land komme til at stå tilbage i et eller andet, der måske kommer til at ligne det indre marked, måske kommer til at ligne den EEA-aftale, som EFTA-landene lige har indgået med EF, men vi vil være det eneste land. De 11 andre lande vil gå videre, og bl.a. inden for et område som miljø, som er nyt i Traktaten, vil vi ikke få så stor indflydelse, som vi ellers ville.

Det bliver endnu mere interessant, kan man sige, om nogle få år, for så vil vi have 17 lande i EF, og så vil Danmark stå som det ene land udenfor, som ikke ønsker at være med i hele samarbejdet.

(Kort bemærkning).

Annette Just (FP):

Det er fint! Nu har fru Charlotte Antonsen

forklaret, at det at sidde bag et skrivebord er et spørgsmål, om man er med i det virkelige liv eller ej. Jeg tror, at det vil interessere en vis hr. Hoffmeyer, at han altså ikke er opmærksom på det virkelige liv. Men o.k., dette er ordkløveri.

Jeg vil gerne have fru Charlotte Antonsen til at bekræfte, at Danmark ikke er det eneste land, der skal have en folkeafstemning. Irland skal, så vidt jeg er orienteret, have en folkeafstemning den 18. juni. Jeg er også blevet orienteret om, at 16 delstatspræsidenter i Tyskland er imod Unionen. Jeg er blevet orienteret om, at der er store problemer i Luxembourg, at der er store problemer i Frankrig, og det er ikke kun, som fru Charlotte Antonsen siger, den ultrahøjre og ultravenstre fløj, der gør vrøvl. Det er faktisk gaullistpartierne, og det er også SPD i Tyskland osv. Så det er såmænd ikke så galt endda!

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Fru Annette Just har da ret så langt, at de 11 andre lande endnu ikke har ratificeret EF-Traktaten, og derfor kan vi i teorien ikke vide, om de ønsker at følge deres regeringer, altså de regeringer, der har forhandlet Traktaten på plads.

Jeg er nu ikke i tvivl om, at Irland vil stemme for. Irland har altid været meget glad for samarbejdet, bl.a. fordi der for Irland er mange økonomiske fordele forbundet med et medlemskab.

I Tyskland har det reelt ikke været et EF-problem, der har været sagen. Der har det været en intern tysk diskussion, hvor delstaterne har villet presse centralregeringen til at få noget mere indflydelse. Man har så benyttet ratifikationen af EF-Unionstraktaten til at presse centralregeringen i Bonn.

Luxembourg og Frankrig har nogle problemer med afstemninger til kommunalbestyrelserne, som vi ikke har i Danmark. Jeg er sikker på, at disse to centralt placerede lande alligevel vil vælge at sige ja til Traktaten, men det kan vi selvfølgelig ikke vide, før den faktiske ratifikation er sket.

Gade (SF):

I SF beklager vi, at et flertal ikke har villet være med til at få hele spørgsmålet om suverænitetsafgivelsens forhold til grundloven belyst